

عنوان مقاله:

تاثیر ساختار مالکیت بر ریسک در شرکتهای پذیرفته شده در بورس تهران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مدیریت چالشها و راهکارها (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدحسین کارگشورکی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

احمد نظامی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

خلاصه مقاله:

این مقاله اثر ساختار مالکیت بر ریسک شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار را مورد بررسی قرار می دهد و به دنبال ایجاد تحلیل جامعی در مورد رابطه میان ساختار مالکیت و دامنه ریسک اساسی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار با استفاده از معیارهای مختلف برای هر دو متغیر است. این مقاله شواهد تجربی مستقیمی در مورد رابطه میان ریسک و متغیرهای تمرکز مالکیت فراهم می آورد. روش تجربی بر مبنای روش های اقتصاد سنجی با استفاده از تحلیل رگرسیون و به طور مشخص با استفاده از مدل داده های تلفیقی، به کار گرفته شده است. جامعه آماری تحقیق، شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است که در بازه زمانی 87-1391 مورد بررسی قرار گرفته است نتایج پژوهش نشان داد که شاخص سهامدار بزرگ شرکت و شاخص بزرگترین سهامدار شرکت که هر دو نشان از تمرکز مالکیت شرکت دارد، اثر معنادار و معکوس بر ریسک بتا در بازار بورس اوراق بهادار تهران و در شرکتهای منتخب این بازار دارد. البته باید توجه کرد که رابطه بین متغیرهای مستقل و وابسته به صورت سهمی بوده و نشان از آن موضوع دارد که با افزایش تمرکز مالکیت در شرکت، ابتدا ریسک کاهش یافته و به نقطه حداقل میرسد و از این نقطه به بعد ریسک بتا افزایش مییابد. این موضوع از آن جهت با اهمیت میباشد که نباید بدین صورت فکر کرد که با افزایش تمرکز مالکیت در شرکتهای سهامی، همواره ریسک کاهش مییابد. بلکه زمانیکه درصد تمرکز مالکیت (چه سهامدار با بیشترین سهام و چه بزرگترین سهامدار) از نقطه بحرانی عبور نماید، ریسک بتا شروع به افزایش می کند

کلمات کلیدی:

ساختار مالکیت، تمرکز مالکیت، مدیریت ریسک، ریسک بتا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/378489>

